

שְׁפִילָה לְהַמְרָה

כז סבת התשפ"ג
מפטירין פה אָמר ה'
(יחזקאל כח, כה)

פְּרִשְׁת וְאַרְא

סיפור לשבת

**"וְגַם אֲנִי שְׂמַעְתִּי אֶת נְאֻמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרִים
מִעֲבָדִים אַתֶּם" (ו, ה)**

מסופר שפעם אחת נכנס לחדרו של החתם סופר זי"ע, אחד מגדולי הסוחרים בעיר ובקש את עזרת הרב: "כפי הידוע לרב סוחר גדול אני, אולם כעת נקלעו עסקי לצרות, ומבקש אני ממעלת כבוד הרב שיברך אותי ובחכמתו הרבה שיתן לי עצה איך לצאת מן המצר". "אכן, ידוע לי מצבך הקשה" - אמר הרב - "אולם עוד יודע אני, שאחיך עני ואביון וצריך הוא עזרה בפרנסתו, ואילו אתה מתעלם מלהושיט לו עזרה". "יסלח לי כבוד הרב" - מלמל העשיר במבוכה - "אבל כרגע עסקי אינם מרשים לי לעזור, אולם אם אצא מן המצר, בוודאי שאעזור לו". אמר לו החתם ס" - "בפרשת השבוע - אומר הקב"ה: "וּגַם אֲנִי שְׂמַעְתִּי אֶת נְאֻמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵהַ פִּירוּשׁ הַמְלֵא "וְגַם" וְכִי מִי עוֹד שָׁמַע אֶת נְאֻמֹתָם? אֵלֵּא, בְּשַׁעַר שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל נִאֻמָּו וְנִאֻמָּו תַּחַת עוֹל מִצְרִים, שָׁמַע כָּל אֶחָד מֵהֶם גַּם אֶת אֲנַחַת אַחִיו, לְמִרְוֹת הַשַּׁעֲבוּד, הַשְׁתַּדֵּל כָּל אֶחָד לְהַקֵּל מֵעַל סִבְלוֹ שֶׁל רֵעֵהוּ בְּכָל יְכוּלָתוֹ, וּבִשְׂכַר שְׁמִיעָה זֶה שָׁמַע גַּם הַקַּב"ה אֶת אֲנַחַתָּם וְהוֹשִׁיעֵם. א"כ, עוֹזֵר גַּם אַתָּה לְאַחֵרִים לְמִרְוֹת מִצְבָּךְ הַלֵּא טוֹב - וּבוֹדָאֵי יוֹשִׁיעֶךָ ה' מִכָּל צָרוֹתֶיךָ!

"אֶצְבֹּעַ אֱלֹהִים הוּא" (ת, טו)

אמר המגיד מדובנא זכר צדיק לברכה: משל לאדם שנצרך לאחד מעשירי העיר. מעולם לא ראהו ולא פגש בו, רק שמע את שמעו, את רוב עושרו וכבודו. הלך למעונו של העשיר ונפעם ממראה עיניו. החומה והשער הענק, גינת החמד וערוגות הפרחים. שדרה רחבת ידיים הובילה אל מדרגות הארמון החצובות שיש, והללו הוליכו אל הטירה הענקית. ביד רועדת נקש על דלת האלון הכבודה. הדלת נפתחה אל טרקלין רחב ידיים, מואר בנברשת ענק שהאירה את התמונות היקרות שעל הקירות ואת השטיח הסגוני היקר. דמות הדורה ניצבה לפניו ושאלה לרצונו. "אני... רציתי לשוחח עם בעל הבית, בבקשה", אמר בהתרגשות. "אני הוא בעל הבית", ענהו הלה ביהירות "מה מבוקשך". לפתע פתאום נשלחה יד מאחור, לפתח את צוואר האיש שבטרקלין, וקול לועג נשמע: "האתה הוא בעל הבית? !... והאיש כאילו התגמד, הצטמק. התמוזער. עיניו התגלגלו בחוריהן והוא גמגם: "סליחה, אדוני, אך לצון חמדתי..." ואז יצא האלמוני מבין הצללים ואמר: "אל תשים אליו לב, אינו אלא אחד מהשרתים. בוא נא עמי ללשכתי, ואשמע את אשר בפיך".... כך, כאותו משרת מתייהר, נהג פרעה מלך מצרים בהציגו עצמו כאלוה, התפאר לאמור: "לי יאורי ואני עשיתיני". אני ואפסי עוד, ומי ה' אשר אשמע בקולו. לפתע לפתח יד אדירה את צווארו, והקדוש ברוך הוא - בעל הבית של העולם - הנחית עליו את המכות בזו אחר זו, עד שידע שאינו יכל לעמוד בפני אצבע אלוקים ויד ה', והודה ואמר: "ה' הצדיק, ואני ועמי הרשעים..."

{המגיד מדובנא}

אשא עיני

**כוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם
פרק ג' וְאַבְרָהָם אָבִינוּ אָף בְּגִיל מֵאָה שְׁמַר עַל
עֵינָיו מִכָּל מִשְׁמַר**

וְהוֹסִיף בְּעַל ה' יִיטֵב לָב" זֵע"א (פרשת וירא), שְׂאֲבָרָהּ אָבִינוּ זָכָה שֶׁהִתְגַּלָּה אֵלָיו הַשֶּׁם, מִפְּנֵי שֶׁשָּׁמַר תְּמִיד אֶת עֵינָיו מִכָּל מִשְׁמַר, וְאָף כְּאֲשֶׁר הָיָה בְּגִיל מֵאָה בְּדִרְגוֹת גְּבוּהוֹת וְזָכָה לְדִרְגַת הַנְּבוּאָה כְּאֲשֶׁר הִתְגַּלָּה אֵלָיו ה', אָף עַל פִּי כֵן אָנוּ רוֹאִים שֶׁהוּא שָׁמַר עַל עֵינָיו מִכָּל מִשְׁמַר שְׁלֵא לְהִרְמִין שְׁלֵא לְצַרְךָ, וְרַק כְּאֲשֶׁר רָצָה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַקְּנֻסוֹת אוֹרְחִים הָרִים אֶת עֵינָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (בראשית יח ב): "וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו", וְהִנֵּה אֶפְלוֹ שֶׁהָיָה הֵיוּ סְמוּכִים וְקְרוּבִים אֵלָיו, לֹא רָאָם כָּלֵל עַד שֶׁהָרִים אֶת עֵינָיו וַרְיָן לְקַרְאָתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו", וְזֹאת מִפְּנֵי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֵינָיו שְׁלֵא לְהִרְמִין שְׁלֵא לְצַרְךָ אֶפְלוֹ כְּשֶׁהִיָּה לְעַת וּקְנָתוֹ. וְהַתּוֹרָה הַדְּגִיִּשָׁה וְכִתְבָהּ כְּמָה פְּעָמִים, שְׂכָאֲשֶׁר אָבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה צָרִיף לְרְאוֹת אֵיזָה דְּבַר לְצַרְךָ מִצְוֹה, הוּא הָרִים אֶת עֵינָיו לְרְאוֹת זֹאת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר כְּמָה פְּעָמִים בַּתּוֹרָה "וַיֵּשֶׁא אָבְרָהָם אֶת עֵינָיו", וְזֹאת קְדִי לְלַמְדֵנוּ שְׂאֲבָרָהּ אָבִינוּ הָיָה תְּמִיד הוֹלֵךְ כְּשֶׁהוּא מְשַׁפֵּיל אֶת עֵינָיו לְמַטָּה, קְדִי שְׁלֵא יֵרָא עֵינָיו מִרְאוֹת אֲסוּרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְזָכוֹת כֶּף זָכָה שֶׁהִתְגַּלָּה אֵלָיו ה' יִתְבָּרַךְ.

וְכֵן אָנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמָר עָלָיו (בראשית כב טג) "וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה גְּמָלִים בָּאִים", וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הַדְּגִיִּשָׁה וְכִתְבָהּ שְׂבַשְׁעָה שְׂרָאָה אֶת הַגְּמָלִים הָרִים יִצְחָק אֶת עֵינָיו הַקְּדוּשׁוֹת, קְדִי לְלַמְדֵנוּ שֶׁיִּצְחָק אָבִינוּ שָׁמַר אֶת עֵינָיו כְּכָל עַת שְׁלֵא לְהִרְמִין שְׁלֵא לְצַרְךָ, וְזֹאת קְדִי שְׁלֵא לְהַקְשֵׁל בְּמִרְאוֹת אֲסוּרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְרַק בְּשַׁשָּׁה זֹאת הָרִים יִצְחָק אֶת עֵינָיו וַרְיָה אֶת הַגְּמָלִים.

וְכֵן אָנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמָר עָלָיו (בראשית לג א) "וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֹשׂוּ בָּא", וְזֹאת קְדִי לְלַמְדֵנוּ שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ הָיָה הוֹלֵךְ תְּמִיד בְּשַׁחוֹת עֵינָיו וְלֹא הָיָה מְרִים אֶת עֵינָיו שְׁלֵא לְצַרְךָ.

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
18:19	17:41	16:27	ירושלים
18:16	17:42	16:42	תל אביב
18:16	17:40	16:33	חיפה
18:20	17:43	16:45	באר שבע

הבן איש חי

שאלה: אחד שנאנס ולא התפלל מנחה בשבת והתפלל במוצאי שבת שתיים של חול ולא הבדיל בשתייהן דק"ל דיצא אך זה טעם קודם שהבדיל הדין הוא שיחזור ויתפלל ונסתפקנו אם יחזור גם תפלת התשלומין דמאחר שנפסלה תפלת ערבית נמצא התשלומין קדמה לחובת השעה ולכן צריך לחזור גם התשלומין כדי שתהיה אחר תפלת חובת השעה או"ד דאין צריך לחזור ולהתפלל התשלומין מפני שבעת שהתפלל התשלומין לא היה עדיין שום פיסול בתפלת ערבית כי עדיין לא טעם והכוס לפניו ולכן אחר שטעם לא יחזור רק על תפלת ערבית כי זה החיוב נאחדש בשבילה מכח הטעימה ואת"ל דאה"נ בכהאי גוונא אין צריך לחזור התשלומין הנה יש ספק אחר והוא מי שהיה צריך להתפלל שתיים והתפלל הראשונה לשם חובת השעה כדרינה והשניה לשם תשלומין אך בתפלת החובה טעה ולא שאל מטר שצריך לחזור ולהתפלל תפלת החובה אם צריך לחזור ולהתפלל גם התשלומין יען או לאו דיש לצדד ולומר דיתחזור גם התשלומין יען מאחר דהראשונה של חובה טעה בה וכאילו אינה אם נאמר דעלתה לו תפלת התשלומין ולא יחזור נמצא זה התפלל תשלומין תחילה ולא אריך. יורנו המורה לצדקה ושכמ"ה.

תשובה: איתא בגמרא דיומא דף ס' ע"ב א"ר חנינא קטורת שחפנה קודם שחיתתו של פר לא עשה

ולא כלום וכו' ומקשי תנן אם עד שלא גמר מתנות שבפנים נשפך הדם יביא דם אחר ויחזור ויזה בתחילה מבפנים ואם איתא יחזור ויחפון מבעי ליה ומשני בקטורת לא קא מיירי ופירש רש"י ז"ל בקטורת לא קמיירי ומיהו ודאי צריך להקטיר קטורת אחרת אחר שחיתת פר זה ע"ש והרמב"ם ז"ל בפ"ה מה' עבודת יוה"ק = יום הכפורים = הלכה ח' כתב ואם דם הפר הוא שנשפך קודם שיגמור כל המתנות ה"ז מביא פר אחר ויחפון קטורת פעם שניה קודם שחיתת הפר ויקטיר הקטורת ואח"כ יביא דמו ויזה ממנו ומרן ז"ל בכ"מ כתב ששאלו מן הנגיד ר' יהושע ז"ל מאחר שרבינו כתב בתחילת הפרק קטורת שחפנה קודם שחיתת הפר לא עשה כלום האיך כתב כאן שיחפון קטורת פעם שניה קודם שחיתת הפר והשיב מאחר ששחט פר בתחילה ולא קרה לו מה שיפסידה הנה יותר חפנית הקטורת קודם שחיתת הפר השני מאחר שהוא אחר שחיתת פר הראשון שלא אירע בו פיסול עכ"ל הנגיד ז"ל. וכתב על זה מרן הכ"מ ז"ל דלשון הגמרא דקאמר בקטורת לא קא מיירי קשה דמשמע דודאי צריך לחפון אחר שחיתת הפר השני וצריך לדחוק ולומר שרבינו מפרש בקטורת כהאי גוונא לא קא מיירי רבי חנינא כלומר אין כאן צורך לחפנת הקטורת אחר שחיתת פר שני דקודם לו שפיר דמי ולי נראה דטעות סופר יש כאן וצריך להגיה ולכתוב אחר במקום קודם עכ"ל והנה כל קורא ישר ראה יראה שהעיקר הוא כמ"ש מרן הכ"מ ז"ל דצריך לומר אחר במקום קודם יען כי דברי הנגיד ז"ל הנו' אין

[המשך בשבוע הבא..]

{ שו"ת 'תורה לשמה' }

ספר חרדים

פרק סג [תשובה ב]

יתן צדקה לעניים מה שהיה צריך לאכלו ביום התענית אָמרו הראשונים ראשי תבות תשובה דרך רמז תענית שק נאפר בכי הספר. והתענית צריך צדקה, מה שהיה צריך לאכל ביום ההוא יתן לעניים, וכן אמר הקדוש רבנו שלמה מולכו ז"ל, מאי תענית פ"ת עני, פדאָמרו ז"ל (ברכות ו, ב) אגרא דתעניתא צדקתא.

פרק סד [תשובה ג]

חומר העוון בבא על אשתו שלא כדרכה

עון ורע לבטלה חמור מאד, ואחד מן הדרכים הבא על אשתו שלא כדרכה פדכתיבנא לעיל שזה היה עון ער ואונן, והכי מפרש בהדריא בזהר בהיכלות הטמאה בהיכל הנקרא שחת (ח"ב פקודי רסג, ב), כנגד שם אחד משמות יצר הרע שנקרא טמא, וזה לשונו של רבי שמעון בן יוחאי שם: פתחא קדמא, [ביה] קימא חד קמנא עסטירי"א שמייה, וכמה אלה ורבבן ממנן תחותיה, והאי איהו קמא על כל אינון דמתבלי ארתיהו לאושדא ורעא על ארעא, או דמפקי ורעא דלא פארקא, או לכל אינון דמזנו בידיה. אליו אינון דלא תמאן אנפי שכנתא פלל, האי קמנא דבסטר מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה אינון אלה ורבבן, פלהו מתפנפי על ההוא בר נש ומסאבי ליה בהאי עלמא, ולבתר פד נפק נשמתיה מינה, האי קמנא וכל אינון דעמיה מסאבין ליה לנשמתיה, ואחדין ביה ואסתאבת בהו ואעילו לה לאתדנא בהו, ואליו אקרון שקבת ורע רותחת, דכלהו רוגדין מסאבין קימין פלהו על דא, בגין דכלהו קימין ושאָרן עליה דבר נש בההוא זמנא דארתח גרמיה וקמים ליה לתיאובקתא דא, וכדין נטלין ליה ליההוא תיאובקתא, וההוא ורעא דאתושד בארעא, ואתקפו ביה, ונטלי ליה, וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית דא דאשתעבד בסטר א מסאבא, עד כאן לשונו.

ספר חסידים

סימן לד

יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות כל המספר לשון הרע כאילו כפר בעיקר כתיב בתרי' אשר אמרו ללשונינו נגביר שפתינו אינתנו מי אדון לנו בא וראה כמה כוחו של לשון הרע שאין לו שיעור ונלמד ממרגלים. ומה המוציא שם רע על ענין שאין שומעין ורואים ומקפידים בבזיונם כך המוציא שם רע על חבירו הנוצר בצלם ודמות על אחת כמה וכמה. ומה יתן לך לשון רמיה אמר הקב"ה ללשון מה אעשה לך כל אבריו של אדם מבחוץ ואתה מבפנים ולא עוד אלא שתקנתי לך שתי חומות אחד של עצם ואחד של בשר עצם השניים ושל בשר השפתים. ברוב דברים לא יחדל פשע לעולם ירבה אדם בשתיקה ואל ידבר כלל אלא בדברי חכמים או בדברים הצריכים לו לצורך גופו אמרו עליו על רב תלמידו של רבינו הקדוש שלא שח שיחה בטילה כל ימיו. כל השח שיחת חולין עובר בעשה שנאמר (דברים ו ז) ודברת במ ולא בדברים אחרים ולא הבא מכלל עשה עשה. וי"א בלאו ועשה שנאמר (קהלת א ח) כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר ואפילו בצרכי גופו לא ירבה דברים כי אם מעט מה שצריך לו בהכרח גופו. וכן בדברי תורה יהיו דבריו של אדם מעטים וענייניהם מרובים וכן אמרו חכמים לעולם ישנה אדם לתלמידיו דרך קצרה אבל אם דבריו מרובים וענייניו מועטים זה ענין סכלות שנאמר (קהלת ה ב) וקול כסיל ברוב דברים סייג לחכמה שתיקה לפיכך אל ימהר אדם להשיב ולא ירבה לדבר ואף ילמד לתלמיד בשובה ונחת בלא צעקה בלא אריכות שדברי חכמים בנחת נשמעים:

חידושים לפרשה

וְגַם הִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לְחַת לֶהֱמָ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִימִים אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ (ו, ד)

נ"ל בס"ד על פי הידוע שבארץ ישראל שולט שם הוי"ה ב"ה ובחורף לארץ שם אלהים (ולא מצאתי מקורו כעת). וזה נראה לי סוד הפסוק שהביאה הגמרא במאמר (כתובות קיא): פל הדר בחוץ לארץ פאלו עובד עבודת כוכבים, וכן בדר הוא אומר (שמואל-א כו, יט): "כי גרשוני היום מהסתפח פנתלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים". עד כאן. הרי שלארץ ישראל קרא "נחלת הוי"ה", ואילו היציאה לחוץ לארץ נקראת "לך עבוד אלהים אחרים". והכוונה היא על פי הידוע, שבארץ ישראל ניזונים ישראל על ידי השכינה הקדושה, אך בחוץ לארץ

ניזונים ישראל על ידי השרים הממונים על אותה ארץ, שאותם שרים מקבלים שפע כדי להעביר חלק ממנו לישראל שבארצם. נמצא שאותו שר הוא אמצעי בין ישראל להשי"ת בקבלת השפע, וזה כעין עבודה זרה, שהיא שימת אמצעי בינו לבין הבורא יתברך. עוד ידוע מה שכתב בספר חרדים, שהצדיק הגר בארץ ישראל מייחד שם הוי"ה (הובא בתורת מאיר חלק א, פרשת כי תבוא). וידוע ששם הוי"ה ב"ה הוא רחמים. וזה נ"ל בס"ד רמו הכתוב, שקרא לארץ ישראל "ארץ מגריהם", שכן מלת "מגריהם" בני רחמים, לרמוז שהדר בארץ ישראל הוא במדת הרחמים. אמנם כנגד זה כתב רבנו אפרים: "גרו בה" אותיות "גבורה". עיין שם. ולענייננו הכוונה, כי אמנם המהלך בדרך התורה בודאי וזכה לרחמים גדולים בארץ ישראל. אך מצד שני כתבו רז"ל (כמו למשל בספר חרדים), שגדול עונש החוטא בארץ ישראל מהחוטא בחו"ל, כי אינו דומה העובר על דברי המלך בתוך ביתו בארמונו, כעובר על דבריו והוא רחוק מהמלך. וזהו מדת הגבורה המצויה בארץ ישראל. ונחזור לענין, שבארץ ישראל יש מדת הרחמים. ויתבאר עוד על פי מה שאמרו רז"ל (כתובות קיא, א): אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: פֶּל הֶדֶר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂרוּי בְּלֹא עֶזְרָא וְכוּ'. אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה בַּר אֶבְיָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: פֶּל מְהֵלֵךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא. עַד כֵּאֵן. נִמְצָא שֵׁשׁ בִּזָּה רַחֲמִים עַל הָאָדָם. וּבִפְרָט עַל פִּי הַכְּתוּב בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ (תרומה קג, ב), הִבִּיא הָרֵב "מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת" בַּעֲנַף "אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל": פֶּל הַמַּתִּים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא מַתִּים עַל יְדֵי מְלָאָךְ הַמָּוֶת, אֲלָא עַל יְדֵי מְלָאָךְ רַחֲמִים, הַשּׁוֹלֵט בְּאֶרֶץ. עיין שם. והרי הרמז כמבואר.

דְּקָרוּ הַצְּפָרְדָּעִים מִקֶּדֶם וּמִבְּרִיךְ (ז, ח)

כאן הועילה תפלת משה רבינו, להסיר הצפרדעים מפריעה ומעבדיו, ובפ' חוקת (במדבר כ"א ד) במעשה הנחשים השרפים כשהתפלל משה בעד העם, לא הועילה תפלתו להסיר את הנחשים הממיתים, אלא נתן לו הקב"ה עצה, לשים שרף על נס, והנשוכים יסתכלו בו ויחיו, וכדרשת חז"ל ר"ה כ"ט א'.

אבל העניין הוא, כי לכל יש תרופה, חוץ מלשון הרע, והמקטרג הנברא מלשון הרע אי אפשר להסירו, כי עומד ומקטרג, וכמו שהמספר לשון הרע, מספר בפיו, כן הוא המקטרג הנברא מהמטא הזה מדבר כמו פיו, ואי אפשר להשתיקו. ומכיון שעונש השרפים בא על עון לה"ר, שבביל שדבר העם בא ובמשה, לכן לא הועילה תפלתו של משה להסירם לגמרי, אלא נתן לו הקב"ה עצה, איך לרפא את הנשוך מהנחש. (ועיין עוד מזה באורך בפ' חוקת על הכתוב וידבר העם בא' ובמשה).

{ חפץ חיים על התורה }

נצור לשונך מרע

הלכות רכילות | כלל ה סעיף ו

ידע, ד'יש עוד חלק באסור קבלת רכילות וכמו שאבאר, שאפלו אם נתקבר לו שהוא אמת, מה שספרו לו, שאחד דבר עליו, או עשה מעשה נגד רצונו, (ח) אף יש בדבר הזה לשפוט לצד הטוב ולצד הרעות, שלא היתה פנתו להקניטו בזה, רק ענין אחר, שלפי הענין ההוא לא יזנה תו { שוב } עולה עליו, וידוע דמצוה מן הדין לדון אותו לכף זכות, והוא על ידי שלא רצה לדון אותו לכף זכות, ממילא נשתרבו עליו ענין זה לעולה, מה שדבר עליו או עשה מעשה נגדו, ונקט לה בלבד עליו עבור זה, לכן נקרא משום זה בשם מקבל רכילות, (ועיין, לקמן בכלל ו' סג בהערה, מה שצירנו, שני ציורים לענין קבלת רכילות, והכל בא, על ידי זה שלא דן אותם לכף זכות).

(ח) אך יש בדבר וכו'. מקור לדברים אלו נמצא בחלק א' בכלל ו' בס"ק כ' במכ"ח ע"ש. ודע דאירינן כאן שהכף חוב אין מכריע יותר, שעל זה קאי המצוה עשה דבצדק תשפוט עמיתך, כמש ה' יונה בשת במאמר ריח ע"ש, (דאלה אף דמצוה שלא להכריעו לכף חוב וכמש ה' יונה שם מכל מקום אם עבר על זה איננו בכלל לשה"ר וכנ"ל בכלל ג').

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמוזות
עמוזות "בצדקה תפוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלכלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה לילודת ולתנוק
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
054-4785404 | 054-6091685

חיוזק אמונה וביטחון

כרטה TV

[המשך משבוע שעבר]

היה שוטר אחד בבית שמש כששאלתי בהרצאה תגידו לי יש מישהו שלא מאמין שהתורה מן השמים? הוא הצביע. שאלתי אותו למה אתה לא מאמין? אז הוא אמר אני למדתי בבית ספר חילוני ולימדו אותי שתורה נכתבה ע"י מס' אנשים בתקופות שונות, מסגנונות שונים, וכו' וכו'. אמרתי לו גם אני למדתי כך בבית ספר חילוני בתל נורדאו בתל אביב, אבל אני בדקתי את זה לאחר מכן והתברר שזה ניתן מהקב"ה. אתה עשית את הבדיקה שאלתי אותו, הוא אמר לי לא. אמרתי לו בא אני אשאל אותך שאלה, אתה חוקר במשטרה? כן, אמרתי לו אם בא אליך באים שניים ואומרים שראו את פלוני גונב למי אתה מאמין? לשנים או לאחד? הוא אומר אם העדות שלהם תואמת אז אני מאמין לשנים לא לאחד. אמרתי אם הוא מכחיש? הוא אומר זה לא יעזור. אמרתי אם יבואו ששה ויאמרו שהם ראו אותו גונב והוא יתפתל ויבכה ויגיד שזה טופלים עליו אשמה למי תאמין? הוא אומר ודאי לשה, שאלתי אותו אם ששים עדים טובים מששה, אמר לי ודאי. אמרתי לו שש מאות עדים שמעידים נגדו? אמר טוב מאד, ששת אלפים? הוא אומר מצוין, ששים אלף עדים אומרים נגדו, הוא מכחיש. אמר לי נפלא. אמרתי לו שש מאות אלף? אמר לא צריך יותר. אמרתי לו א"כ במעמד הר סיני היו שש מאות אלף גברים, חוץ מנשים חוץ מטף וזקנים, וחוץ מערב רב שהיו פי שניים מיוצאי מצרים, כל אלה מעידים שראו ושמעו את הקב"ה אומר בעשרת הדברות "אנוכי ה' אלוך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים", מיליונים עדים מעידים ששמעו וראו, זו עדות או לא עדות? מה אתה אומר? שואל: עדות. הרב: עדות, מה הוא אמר לי? כן זה עדות, אבל זה היה פעם. אמרתי לו בטח היה פעם, גם נפוליאון היה פעם, היה נפוליאון או לא היה נפוליאון? כל דבר היה פעם, ועדות זה על מה שהיה פעם. אמר לי רק רגע, מי שכתב את התורה הוא כתב שהיו מיליונים, מאיפה אני יודע שהיה מיליונים? אמרתי לו רואים שאתה עובד במשטרה. אבל מה אני אגיד לך, בוא נעזוב את ספר התורה ואני אשאל אותך כמה שאלות, אתה מכיר קצת את חגי ישראל? אמר לי כן, אמרתי לו חג פסח לזכר מה? אמר לי זכר ליציאת מצרים, אמרתי לו חג שבועות לזכר מה? אמר לי זכר למתן תורה, אמרתי לו יפה עכשיו שאלות קשות שאלה ראשונה האם החגים האלה היו שנה שעברה? אמר לי כן, אמרתי לו שאלה קשה יותר דומה, שים לב, לפני שנתיים החגים האלה היו או לא היו? אמר לי היו אמרתי לו שאלה שלישית מסובכת: לפני שלוש שנים, החגים

האלה היו או לא היו? אמר לי היו, אמרתי לו שאלה רביעית תפיל אותך כפח לפני ארבע שנים החגים האלה היו או לא היו? אמר לי נודניק, כל שנה יש. שאלתי אותו מתי התחילו? אמר לי מיציאת מצרים. אמרתי לו: ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר, המרחק רק שיבר, אתה לא שומע? אז אתה בעצמך אומר שכל שנה עושים זכר למה שהיה, אז היה מתן תורה, היה יציאת מצרים, היה כל מה שהיה. אז אם כן, בלי ספר תורה יש לנו הוכחה שהכל היה. זו הוכחה או לא הוכחה? עכשיו אם קיבלנו את התורה במעמד הר סיני, וכל שנה אנחנו משמרים אותה אותו דבר, ושום דבר לא השתנה במשך 3300 שנה, שום דבר. ואני אפתיע אתכם היום כמה שאמר רה"מ הראשון שאתם אוהבים אותו כולכם, מר דוד בן גורגור, הוא אמר, הוא אמר כן, הוא נאם לפני ועדת החקירה האנגלו אמריקאית של האו"ם והוא אמר כך: "לפני כשלוש מאות שנה הפליגה לעולם החדש אניה ושמה "מיי פלאוור" ובה אנגלים שקצו בחברה ובמזכר האנגלי וחפשו חוף שומם לחלוטין להתנחל בו ולהקים עולם חדש, הם נחתו באמריקה והיו ראשוני המייסדים והבונים של ארץ ואומה זו, היה זה מאורע גדול בתולדות אנגליה ואמריקה, לכן כל ילד אמריקאי יודע מה זה מיי פלאוור. אבל תאב אני לדעת אם יש אנגלי אחד היודע בדיוק יום ושעת הפלגת אניה זו, וכמה אמריקאים יודעים זאת, מה יודע ילד אמריקאי ואפילו מבוגר? כמה אנשים היו באניה הזאת, מה שמות משפחותיהם, מה לבשו, מה אכלו, מה מסלול הפלגתם ומה ארע להם כל הדרך, ממה ניוונו וכיצד שתו מים, היכן הנקודה בה עלו על חוף הארץ שיסדו אבותינו אלה ובה הוא גר היום בזכותם". שאלות נוקבות אלה שואל דוד בן גוריון בחקירה האנגלית אמריקאית של האו"ם, והוא מתרץ: "זהנה לפני יותר מ- 3300 שנה, קודם הפלגת מיי פלאוור יצאו היהודים ממצרים, כל ילד יהודי בעולם- באמריקה, רוסיה הסובייטית, בתימן ובגרמניה יודע בדיוק אבות אבותיו יצאו ממצרים בעלות השחר של החמישה עשר בניסן, מה לבשו? מתניהם חגורים ומקלם בידם, אכלו מצות והגיעו אחרי שבעה ימים לים סוף, הוא גם מכיר את מסלול המסעות וקורותיהם במשך ארבעים שנה, אכלו מן וְשָׁלוּ, ושתו מים מבאר מרים, הגיעו לארץ דרך הירדן מול יריחו ואפילו שמות משפחותם לבית אבותם יצטט מן החומש, עד היום הזה אוכלים יהודים בכל העולם כולו מצה זו שבעה ימים מחמישה עשר בניסן, ומספרים ביציאת מצרים ובצרות שבאו על היהודים מיום שיצאו לגולה ואילך, והם מסיימים בשני מאמרים" כמו שאתה אמרת "השתא עבדי השנה אנו עבדים לשנה הבאה בני חורין", השתא הכא השנה אנחנו עדיין באמריקה לשנה הבאה בירושלים הבנויה. ובכן, אתה רואה, שגם דוד בן גוריון בשביל לקבל את

המדינה מהגויים הוא אומר שיש זכות ליהודים לקבל, בגלל שילד חרדי בקיא בתנ"ך ויודע בדיוק את המסורת שלו לא מ- 300 שנה אלא מ- 3300 שנה, אין עוד עם שיודע את פרטי ההיסטוריה שלו לפרטי פרטים ושגם עיגן אותם באורח חיי כל הזמנים. אנחנו זוכרים את יציאת מצרים כל יום. לדוגמא יש היום מכחישי השואה יש היסטוריונים אמריקאים וגרמנים שאומרים שלא היתה שואה וזה בדותה. מכחישי השואה. קרייזן: מספרם של היהודים שנהרגו בידי הנאצים, לדברי זונדל ושאר המכחישים, לא קרוב אפילו ל- 6 מיליון. זונדל: הייתי נוקב במספר נמוך יותר בסדר גודל של 300,000. מראיין: זה הכול? זונדל: כן. מראיין: ומה גרם למותם? זונדל: מחלות, טיפול לא טוב, ניסויים רפואיים שבוצעו בהם, עבודת יתר... מראיין: איש לא הומת בגזים? זונדל: לא. קרייזן: אך אם מתו רק 300,000 יהודים, מה קרה לשאר 6 המיליון שנעלמו אחרי המלחמה? לדברי זונדל, הם הועברו בחשאי לברז"מ, לישראל ולארה"ב. זונדל: בלי שום רישומים, הותר להם רק להיכנס לארה"ב... מראיין: והכל מוסתר מעיניהם של תושבי ארה"ב? זונדל: בינתיים כן. מראיין: וכל העדויות ששמענו לאורך השנים מפיהם של אלפי ניצולים, שסיפרו על מחנות מוות, יחידות חיסול, המתה בגזים, כל אלה הם בדיה? זונדל: אלו שמועות, וכמו כל שמועה אחרת הן הפשטו ככל שיותר ויותר אנשים הרוויחו מן השמועות האלה. מראיין: אם כן, כולנו נלכדנו במעשה גדול של רמאות והונאה. זונדל: הונאה, הונאה גדולה. מראיין: שבוצעה בידי מה שאתה מכנה הלובי של השואה. זונדל: הלובי של השואה. מראיין: מי מרווחים מהלובי הזה? זונדל: ישראל הרוויחה ממנו רבות, משום שמתוך התקציב שלה עד לא מכבר, בשנות ה- 80 כ- 30, 40 אחוזים מומנו מכספי "אשמה" של גרמניה. מראיין: לא היו תאי גזים? זונדל: לא להשמדת אנשים, רק נגד כינים.

[המשך בשבוע הבא..]

מתוך הרצאתו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
במונסי, ארה"ב
בתאריך 11.6.2002
לשמיעת שיעורים והרצאות חיינו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן הנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלה

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
איבון ספינוי בת פרידה,
חיים בן ברכה
שולה בת חנה

לעילוי נשמת
שרה בת רבקה
דוד בן רבקה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'
לדעת חכמה ומוסר

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון
רינה בת איבון

לרפואה שלמה מהרה
אלישע בן שרה
תמר בת שלמה
יסמין בת אביגיל